

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra Udvalgte Skrifter

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL , 1928, s. XXXVIII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621538684992/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

af Peter Christian Bagger viser netop de Træk og synes at røbe de Anlæg, som Arthur mener at læse i sin Faders Billede: Intelligens, Svaghed og Melankoli.*)

Som Arthur i Fortvivelse spørger sin Broder, om det skulde være muligt, at *han*, Faderen, hvem han har elsket, skulde have gjort sig skyldig i en grusfuld Brøde, saadan har Bagger spurgt sig selv: Var min Fader en brødefuld Mand? Sveg han min Moder? Var han Skyld i hendes tidlige Død? Stærkere og stærkere hidser han sin Fantasi, og til sidst staar for hans Blik den pukkelryggede Kvinde, som styrtes i Bølgerne af sin Mand.

Naar Bagger standsede ved sin egen Brøde, saa mindedes han, at Fædrenes Synd skal nedarves, og da han tegnede Arthurs Skikkelse lod han Arven fra Faderen følge ham som en uafvendelig Skæbne: begge er de oprindeligt Løjtnanter i Flaaden; begge tager de — af en vis Uafhængighedstrang — deres Afsked, og begge gør de sig skyldige i en Brøde: Faderen myrder sin første Kone, Arthur »myrder Uskyld og tilintetgør en deilig Piges timelige Vel-færd.« —

Ikke blot i ydre Livshistorie, men ogsaa af Sind bærer Arthur sin Forfatters Træk. De har begge denne Ujævnhed i Væremåde, der faar dem til at svinge fra Yderlighed til Yderlighed, og den stejle Stolthed og Uafhængighedsiver, som de kalder republikansk, og som gør det umuligt for dem at modtage Hjælp. Da Fr. Fiedler kom hjem fra Udlandet, havde han det største Besvær med at faa Bagger

*) Vilh. Møller II, S. XIII.

talt til Fornuft, saa at han gik ind paa at modtage den Haandsrækning, der ene kunde bringe ham lidt paa Fode.*) Alt hvad der hed Familieindblanding har været Bagger en Plage. Med Skildringen af den Qvasitante, Generalmajorinde B., der i Fortællingen ytrer sin Familievenlighed ved at udsprede ondartet Sladder om Arthur, har Bagger taget Hævn og sat sin Tante Baronesse Sophie Selby g. m. Generalmajor v. Bülow et ondartet Eftermæle.**)

Flere Fællestræk kan nævnes: Bagger og hans Figur mødes i en ikke helt lykkelig Kærlighed til Scenens Kunst; deres lidt svævende, panteistisk farvede religiøse Anskuelser er beslægtede; de har samme litterære Smag: Arthur lader sig paa Dødslejet forelæse Partier af Ugelspiegel; Bagger begyndte faa Aar efter Bogens Fremkomst Udgivelsen af »nogle kortvillige Historier om Tiile Ugelspiegel.«***) Endvidere, den Forstaaelse, de søvner hos Menneskene, søger de hos Dyrene: Arthurs bedste Ven er hans Hund Murat; det er aabenbart den, som Thora tager sig af i Digtet »Hjemkomsten«, og da Bagger kom til Odense, saas han altid i Selskab med sin »eneste og bedste Ven, en Hund ved Navn Murat.«****) Og endelig: Arthur var en Sanger; men ingen ænsede hans Sang. Det var vel nok den dybeste Skuffelse i Baggers Liv, at hans store Digteraspirationer straks blev mødt med en drøbende Kulde, som han aldrig helt fik Bugt med. Først efter Arthurs Død forstaaer Johannes, at han

*) Vilh. Møller II, S. XII.

***) Oirik Side 59.

****) Bidrag til Tidshistorien. 1837.

*****) Vilh. Møller XLVI.